

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ — ΟΡΓΑΝΟ ΣΥΝΔΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΩΝ ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΥ — ΠΕΛΛΑΝΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΜΕΝΙΔΗΣ

ΕΔΡΑ: ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΝ ΣΠΑΡΤΗΣ — ΤΗΛΕΦ. 57-220

ΕΤΟΣ Ιον — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ Σ. ΡΙΟΣ 1979

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μεγάλο πατρογονικό καύχημα τῶν Καστονιώτῶν είναι ὁ περιαλλής ναός Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

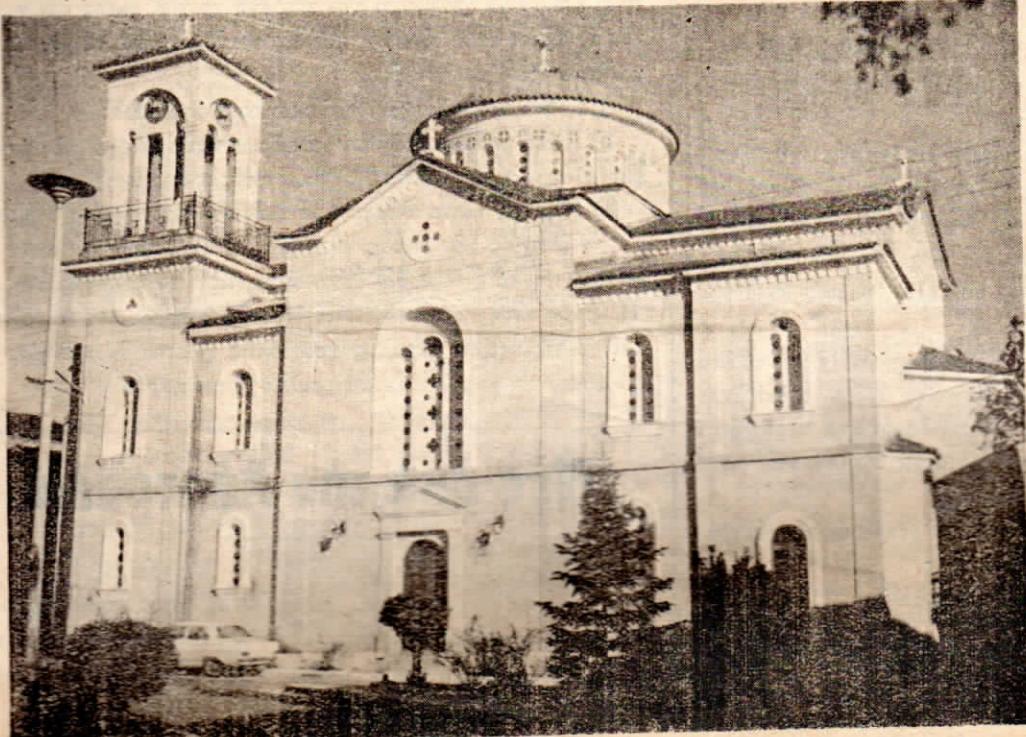
Ἡ μνήμη τῆς γιορτᾶς είται κάθε χρόνο στίς 8 Σεπτεμβρίου. Είναι ἔργο μημειώδες πού ἔγινε μέχρι μεταποιητική προσωπική ἔργας τῶν προγόνων μας.

"Ἄν σκεφτοῦμε πώς τὸ ἔργο ἄρχισε τὸ ἔτος 1880 ὅταν ὁ πληθυσμός τοῦ Καστορείου δέν ἔπειρνος τούς 900 κατοίκους, δηλ. δύο: εἶμαστε σήμερα, καὶ συγχρίνουμε τὰ μέσα πού ὑπῆρχαν τότε

τας, πώς στὸ χωρίο μας οἱ πρόγονοι μας μᾶς ἀφῆκαν μιά ὅμορφη ἐκκλησία.

Ἄκριμη γυναικεῖος, σὲ πατάσταση ἐνδιαφέρουσα, στίς πλάτες τοὺς μετάφερον τίς πέτρες καὶ τὰ μάρμαρα ἀναβάνοντας τίς σκαλωσίες μέχι δύναμον τῆς δικῆς τους ζωῆς καὶ τῆς νέας πού ἔφερναν μέσα τους. "Ομως καθε φορά ἡ Κυρά-Παναγιά τίς φύλαχε καὶ τίς ἔδινε δύναμη νὰ συνεχίσουν τὴν μεγάλη προσφορά.

"Ὕπενθυμίζουμε σ' ὅσους τὸ ἔχουν ἔχασει καὶ σέ ὅσους δέν

μέ τὰ σημερινά, θά πρέπει ὅχι μόνον ἀπλῶς νὰ θυμάζουμε τὴν πίστη καὶ ἀφεσιστικότητα, τὸ θάρρος καὶ τὴ δύναμη τῶν προγόνων μας, ἀλλὰ θά πρέπει πάντα νὰ ὑποδέχλουμε στὸν ἔσυντο μας τὸ ἔρωτημα: Τί μεγάλο ἔργο ἔχουμε νὰ ἐπιδείξουμε μεῖς σήμερα ὥστε νὰ μοιάσουμε ἔστω καὶ λίγο μὲ τοὺς προσπάπους μας; Ἐκεῖνο: μὲ μιά φυγή μὲ μιὰ καρδιά προσέφεραν τὸν ἔσυντο τοὺς θυσία γιὰ νὰ ἀνοικοδομήσουν τὴν πιό πάνω μεγαλόπερη ἐκκλησία, γιὰ τὴν ὅποια μεῖς σήμερα ὑπερηφανεύμαστε λέγον-

τό γνωρίζουν, ὅτι ἡ Παναγιά ἔκανε τὸ θαῦμα τῆς τότε, πού ἡ πίστη ἦταν δυνατή. Ἡ Σταθούλα Ἀδ. Δημητρακοπούλου τότε 19 ἐτῶν ἀναβάνοντας τίς σκαλωσίες φορτωμένη μ' ἔνα διαρύμαρο στὶς πλάτες τῆς ἡ σκαλωσία ὑποχώρησε καὶ ἀπὸ τὸ ὑφος τῆς σκεπῆς ἔπεισε κάτω μαζί μὲ δύο μαστόρους. Τὸ θαῦμα γίνηκε. Κανεὶς τοὺς δέν ἔπεισε τίποτα. Σημάδημαν ἔκανεν τὸ σταυρὸ τοὺς διεξάγοντας τὴν Παναγιά γιὰ τὴν σωτηρία τοὺς καὶ συνέχισαν μὲ μεγαλύτερη πίστη καὶ δύναμη τὴ δουλειά τους.

Σήμερα μεῖς οἱ νεώτεροι: ζοῦμε σὲ πολὺ καλύτερες συνθήκες. Οὐτε καν μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ ἡ δύναμη μας ζωή μ' ἐκείνων. Δέν ζοῦμε στερημένα. Τὰ ἔχουμε σχεδόν δλα.

"Ομως οἱ πρόγονοι μας ἐπέτοις ἀπό τὴν πίστη είχαν καὶ ἐνα μεγάλο καλό, πού σέ μᾶς τείνει νὰ ἔξαφανισθεῖ.

Ζοῦσαν ὃ ἔας κοντά στὸν ἄλλον μέ ἀγάπη. Ἡταν ψυχικά συνδεδεμένοι. Είχαν ἀνεπτυγμένη τὴν ἀλληλεγγύην.

"Ο ἐνας δοθεῖσ τὸν ἄλλο χωρίς ἰδιοτέλεια. Ἡ χαρά καὶ ἡ λύπη τοῦ ἐνός ἦταν τὸ ἴδιο καὶ στὸν πλησίον. Ἐνῶ ἐμεῖς δυο καλυτερέυουμε τὴ ζωή μας, τόσο κλεινόμαστε στὸ ἔγρο μας. "Ἐτοι ἀρχίζουμε νὰ σκεφτόμαστε μόνο τὸν ἔσυντο μας. Γινόμαστε ἀτομιστές, ἐγωϊστές καὶ ἀδιαφοροῦμε γιὰ τοὺς ἄλλους.

Χάνουμε τὴν ψυχική μας ἐπάφη, ἡ ὁποία μᾶς ὅδηγε στὴν καταστροφή. Τούς ἀνθρώπους δέν τούς ἔνωνε: μονάχα ἡ διασκέδαση, ἡ κοινή ψυχαγωγία, ἀλλά πρό πάντων τούς ἔνωνε ἡ ἐργασία σὲ ἔργα κοινῆς ὡφέλειας, σὲ ἔργα ὅμονικας καὶ ἀγάπης.

Αὐτά τὰ ἔργα δέν πρέπει νά τ' ἀποφεύγουμε σάν μᾶς δίδεται: ἡ εὐκαιρία. Είναι ἀπαραίτητα ἀδού ζοῦμε στὴν ἴδια κοινωνία.

Οι ἐνιοχυτές μας

Οἱ φίλοι ἀναγνῶστες μας συνεχίζουν νά μᾶς στέλνουν τίς συνδρομές των ἐνισχυμένες.

"Ἐλπίζουμε δτι, ὡς τὸ τέλος τοῦ χρόνου νά δημοσιεύσουμε δλα τὰ δινόματα τῶν ἐνισχυτῶν μας.

ΗΛΙΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Σπάρτη, ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΘΑΚΟΥ Καναδά, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΜΑΛΛΙΑΡΟΣ Καστόρι, ΚΩΝΙΟΣ ΠΑΤΣΑΝΤΖΗΣ Ἀθήναι, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΝΕΣΙΩΤΗΣ Ἀθήναι, ΚΩΝΙΟΣ Π. ΚΑΡΑΓΙΑΝΗΣ Πειραιᾶ, ΡΕΝΑΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Καναδά, ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ Ἀθήναι, ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΦΑΝΗΣ Ἀθήναι, ΔΗΜ. ΞΥΔΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Καναδά, ΚΑΤΙΝΑ ΒΑΒΑΡΟΥΤΣΟΥ Ἀμερική, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΗΤΑΚΗΣ Ἀθήναι, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΡΑΓΚΗΣ Καναδά, ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΓΙΑΝΝΙΑ Καναδά, ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΟΣ Αὐστραλία, ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΔΡΙΑΝΟΥ Ἀμερική, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΝΑΡΔΑΚΗΣ Καναδά.

Τούς πιό πάνω ἀναγνῶστες μας εὐχαριστοῦμε θερμά

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ

ΝΙΚ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Γεωπόνου

Ἡ περιοχή τῶν Β.Δ. Λακ) μονος εἶναι δρεινή, ἡμιορεινή, δριστική μὲ κυρία καλλιέργεια τὴν ἐληά. Τό λάδι ἀντιπροσωπεύει τό δρο) ο τοῦ συνόλου τοῦ ἀκαθαρίστου γεωργικοῦ εἰσοδήματος, περίπου.

Τή τελευταία 10ετία στό κάμπο τοῦ Καστορείου δημοσιεύονται δικαίως 120.000 ἐλαιοδένδρων παραπτηρεῖται ἔγκαπτάληψη τῆς ἐληᾶς μὲ ἐπακόλουθο τή μείωση τῆς παραγωγῆς τοῦ λαδιοῦ, αἰδηση καὶ πύκνωση τῆς αὐτοφυούς ἀγρίας διλαστήσεως καὶ μεγάλυση τῶν βοσκοτόπων. Τό φαινόμενο αὐτό θά ἐνταθῇ λόγω τοῦ γηρασμένου πληθυσμοῦ τῶν χωρίων τῆς περιοχῆς καὶ τῶν διασκολιῶν πού παρουσιάζονται κατά τή συλλογή τοῦ ἐλαιοκάρπου.

Ἡ ἐνταξη μας στήν ΕΟΚ θά εύνοηται τούς έλαιοπαραγωγούς διότι τό λάδι τό πρωστατεύονται πόσιμον σήμερα μέ 26 δρ. τό κιλό καὶ τή τιμή δισφαλίσεις εἶναι μεγαλύτερη. Τό λάδι 3 διαθμῶν στήν ΕΟΚ ἔχει τήμη δισφαλίσεις 88,50 δρ. τό κιλό καὶ 26 δρ. ἐνίσχυση, ἥτοι σύνολο 114,50 δρ. τό κιλό. Ἐνώ έδινε 73,50 δρ. τό κιλό.

Διά νά ἀντιμετωπισθοῦν δλα τά προβλήματα τῆς έλαιοκαλλιέργειας θά πρέπει οι έλαιοπαραγωγοί νά στραφοῦν σέ σχηματισμούς μεγάλων οικονομικῶν μονάδων πού μποροῦν νά λάδουν τή μορφή τῶν δηροτικῶν ἐταιρειῶν. Αύτές μποροῦν νά διποτελεσθοῦν ἀπό δέκα καὶ πλέον προσδευτικούς καὶ συνεργάσιμούς έλαιοπαραγωγούς, οι διοποίοι μέ τή γῆ των, τά μηχανήματα καὶ τή προσωπική των έργασία θά γίνουν οι ἐταίροι. Αἱ ἀναγκαῖαι προϋποθέσεις ἐπιτυχίας τῶν ἐταιρειῶν εἶναι ή καλή πίστη, ή συνεργασία τῶν ἐταιρίων καὶ ή καπασικευη ἔργων ύποδομῆς. Στήν δηροτική ἐταιρεία δ γεωργίας δέν διποδάλλει τήμη ιδιοκτησία τῆς γῆς του καὶ συμμετέχει εἰς τά κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ὡς ἐτοίρος δινεάρτητα τῶν θηρομηθίων πού θά διπολαιμόνη εἴναι τῆς οικογενείας του. "Ἐτοι, οι ἐταίροι! ἀποκτοῦν τήμη οικονομική δινότητα νά δινημετωπίζουν τάς διαπονηράς ἀπαιτήσεις τῆς ἐξειλιγμένης γεωργίας ἀλλά ἐνδιαιρέονται γενικῶς διά τή σκεπαστή τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ δηροτική ἐταιρεία διναλαμβάνει τή προγραμματισμένη ἐκτέλεση δλων τῶν καλλιέργητικῶν ἐργασιῶν καὶ τή διακίνηση καὶ ἐπώνυμη ἀμπορία τοῦ λαδιοῦ. Ο καθαρισμός τῶν μετοχῶν γίνεται δάσει πού θά διπολαιμόνη εἴναι τῆς οικογενείας του. "Ἐτοι, οι ἐταίροι! ἀποκτοῦν τήμη οικονομική δινότητα νά δινημετωπίζουν τάς διαπονηράς ἀπαιτήσεις τῆς ἐξειλιγμένης γεωργίας διά τή σκεπαστή τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ δηροτική ἐταιρεία διναλαμβάνει τή προγραμματισμένη ἐκτέλεση δλων τῶν καλλιέργητικῶν ἐργασιῶν καὶ τή διακίνηση καὶ ἐπώνυμη ἀμπορία τοῦ λαδιοῦ. Ο καθαρισμός τῶν μετοχῶν γίνεται δάσει πού θά διπολαιμόνη εἴναι τῆς οικογενείας του. "Ἐτοι, οι ἐταίροι! ἀποκτοῦν τήμη οικονομική δινότητα νά δινημετωπίζουν τάς διαπονηράς ἀπαιτήσεις τῆς ἐξειλιγμένης γεωργίας διά τή σκεπαστή τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ δηροτική ἐταιρεία μπορεῖ νά θεωρηθῇ ὡς σταθμός ψυχολογικῆς προπαρασκευῆς διά τήν εδρύτερη δργάνωση τῶν παραγωγικῶν συνεταιρισμῶν πού πρέπει νά καταλήξῃ ή ἔλληνη γεωργία διά νά διασφαλισθοῦν οι ἔλληνες γεωργοί καὶ προστατευθοῦν οι καταναλωτές διπό τούς κερδοσκόπους.

Ἡ δηροτική ἐταιρεία μπορεῖ νά θεωρηθῇ ὡς σταθμός ψυχολογικῆς προπαρασκευῆς διά τήν εδρύτερη δργάνωση τῶν παραγωγικῶν συνεταιρισμῶν πού πρέπει νά καταλήξῃ ή ἔλληνη γεωργία διά νά διασφαλισθοῦν οι ἔλληνες γεωργοί καὶ προστατευθοῦν οι καταναλωτές διπό τούς κερδοσκόπους.

Σημ. τής ἐφημερίδας. "Ο συμπατριώτης μας γεωπόνος κ. Ν. Θεοδωρόπουλος διποτελεῖ εἶναι ἐπιστημονικό κεφάλαιο τοῦ τόπου μας. Τό δρόμο του Ἀγροτικές Εταιρείες πρέπει νά προσεχθεῖ καὶ νά προβληματίσει τούς προσδευτικούς δηροτές μας.

Αναμφίβολα οι δηρότ

KOINONIKA

ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΝ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ: Ή κυρία Θεοδώρα σύζυγος Κων/ντίνου Παπαντζή γέννησε κορίτσι στήν Αθήνα. Στό εύτυχισμένο ζεύγος εύχομαστε καί γιούς.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ: Ο Πανάγος Γεωργ. Γεώργιαρης βάπτισε το κορίτσι του. Η κουμπάρη Γεωργία Βούλγαρη χάρισε τό δόνο μα Εύλαλια.

'Ο Γεώργιος Μιχαλόπουλος βάπτισε τό δόνος του μέντονο τόν Κων/ντίνο Δημάκη, πού τού δέδωσε τό δόνο μα Κων/ντίνος. Εύχομαστε νά ζήσουν τά κουμπαριά τους.

ΓΑΜΟΙ: Οι καθηγητές φίλοι λογοι: Ιωάννα Κων. Σταθοπούλου από τό Καστόρι: και ή Πέτρος Πετρίδης από τά Γιάννενα στίς 18-8-79 τέλεσαν τούς γάμους των στήν "Άγιο Ελευθέριο Αγαρών. Στό έκλεκτο ζευγάρι: εύχομαστε νά ζήσουν εύτυχισμένοι μέντονος.

Στίς 19-8-79 τέλεσαν τούς γάμους των δό Κων/ντίνος Αλιμήσης οπαλληλος Ο.Τ.Ε. Καστορείου και ή Βασιλική Δ. Αλεξάρη.

Εύχομαστε ζωή χρονιάνενη μέντονος.

ΘΑΝΑΤΟΙ: Στίς 26-7-79 πέθανε στήν Αθήνα από καρδιακή προσβολή δό Κων/ντίνος Περδίκης άριστος τεχνίτης έλαιουρω ματιστής έτών 51.

Στήν Αμερική πέθανε ο Πανάγος Δημ. Καλλιάνης δικηγόρος έτών 47.

Στίς 6-8-79 πέθανε η Σταυρούλα Δημ. Κουτσουμπού έτών 69 Στίς 11-8-79 πέθανε ξαφνικά δίατρος Νικόλαος Πουλάκος έτών 71.

Στίς 12-8-79 πέθανε η Αικατερίνη Σκαρφίδη έτών 91.

Στίς 28-8-79 από συμφόρεση πέθανε δό Ηλίας Γεωργάτσος έτών 78.

Στούς συγγενεῖς τῶν έκλιπόντων έκφράζουμε τά συλλυπητήριά μας.

Στήν Αγία Βαρβάρα Καστρού έγινε τό 40μερο μνημόσυνο τής Βασιλικής Κων. Μπασκουρέλου.

ΑΦΙΕΡΙΣΙΣ: 'Αρκετοί είναι δίατροι μας πού μᾶς ήλθαν από τά ξένα και στόν μηνα. Τούς εύχομαστε τό καλέσεις ήλθαν και μέντονος στήν δεύτερη πατρίδα τους.

'Από τήν Αμερική μᾶς ήλθε διαρκητής φίλος μας Σπύρος Χρ. Κάντζιας μέντονος γυναίκα του και τό γένος τους. 'Ο κ. Νικόλαος και ή Αθανασία Βαρελάς από U.S.A. Σχερόν κάθε χρόνο μᾶς επισκέπτεται από δό U.S.A. διέξαρετος πατριώτης μας Αγρινίου Κορτζής. Φέτος ήλθε μέντονος έπιστημονα δίατρο παθολογοανατόμησης γιό του Ιωάννη. Τένη περισσότερο καιρό τόν πέρα στήν άγνωστην τους Λουσίνα φιλοξενούμενοι τούς Πανάγου Κουτσουμπού.

'Ο Αθανάσιος Παπαθλιούς ήλθε από τήν Αυστραλία μέντονος καί τήν κόρη του.

'Ο Ιωάννης Δ. Νικητάκης, Ιωάννης Κάντζιας, από U.S.A. Γιάννη μηνιανή έγνωστατη ήλθε διημήτριος Κ. Καλλιάνης από Αυστραλία μέντονος γυναίκα του.

'Ο Θεόδωρος Παπαδόγιανης μέντονος γυναίκα του και τά τρία παιδιά τους.

'Από τόν Καναδά δό Αθηνά Γ. Ζιάδηρα μέντονος παιδιά και ή Αγγελική Γ. Γαρυφάλη μέντονος παιδιά. 'Ο Βασιλείος Δ. Κουτσουμπός μέντονος γυναίκα του και τά τρία τους παιδιά από Αυστραλία.

'Ο Δημήτριος Δημητριόπουλος από U.S.A. διεύργιος Νικολόπουλος από U.S.A. Πω. N. Τσάκωνας μέντονος γυναίκα του από U.S.A. δική Β. Κουτσουμπή από U.S.A. διεθνίτης και Χριστίνα Λάμπου μέντονος γυναίκα τους από δό Κων/ντίνος.

'Εκτάκτως άρχιθησαν από U.S.A. τά παιδιά τους απόδοσην τούς Ηλίας Γεωργάτσου Νικόλαος και Βασιλική. Μετά τό θάνατο του πατέρος δό Νικόλαος Γεωργάτσου θά παραμένει μονίμως καί τά στήν μητέρα του.

ΛΟΓΤΑΝΙΚΟΣ

ΘΑΝΑΤΟΙ: Πέθανεν η Αναστασία Αντωνάκου 75 έτών και ή Θεόνη Κ. Λουριδή 68 έτών. Συλλυπητήρια στούς συγγενείς.

ΑΦΙΕΡΙΣΙΣ: 'Από U.S.A. ήλθε διεύργιος Βρωμοθρυσιώτης μέντονος γυναίκα τους και τά έγκρινα τους.

'Ο Αθανάσιος Χριστόπουλος από δό U.S.A. σύκογενειακώς.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΝΕΑ ΛΟΓΤΑΝΙΚΟΥ

100 χλ. δρχ. χορήγησε στήν Κοινότητα τό Νομαρχιακό Ταμείο γιά την επινοιασμένη κοινωνικών δρόμων.

'Η ένοριανή έπιτροπή κατέδάφισε τό παλαιό σχολείο γιά νά οικοδομήσει νέο κτήριο στό δύποδο κάτω θά στεγασθεί κατάστημα και πάνω θά χρηματοιγιθεί γιά ξενώνας. Έπιστης μέντονος έρωντικές συνθουμές άντευνεται δό ναρές τούς Αγίου Αθανασίου.

ΠΕΛΛΑΝΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ: Ή κυρία Βασιλική σύζυγος I. Ρασσιά γένησε στήν Αθήνα άγριο. Νά τούς ζήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ: Ή Ηλίας Ζιάδηρας βάπτισε τό γένος του. Ή Κουμπάρος Γ. Γεωργιάδης δέδωσε τό δόνο μα Κων/ντίνος. Ή Ιω. Μιχαλόπουλος βάπτισε τό γένος του. Ή νονής τούς γάρισε τό δόνο μα Χρήστος.

ΑΝΤΕΙΣΙ: Ή Αν.

ΕΚΕΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΥΛΑΚΟΣ

Μέντονος μεταφέρθηκε από τήν Σπάρτη στήν Αθήνα διαμονής μας δίατρος ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΥΛΑΚΟΣ. Τόν έρημος ξαφνικός ίδιωνηρός πόνος στήν κοιλιακή γάρια.

Στό Ιπποκράτειο Ν)μείο οι συνάδελφοί του δέν πρόφθασαν νά τον παραχώσουν τίς πρώτες θοήδειες.

Ζήτησε από τό νοσοκόμων ένα ποτήριο νερό. "Ηπιε τό μισό.

Σέ λίγα δευτερόλεπτα έκλεισε τό μάτια του γιά πάντα.

Θρηνήσαμε τό χαρό του, γιατί χάτικε έναν δύσιστο έπιστήμονα δίατρον, ένα έξαριτο μέλος τής κοινωνίας, ένα παρηγορητή και φιλάθρωπο Χριστιανό Ιατρό.

"Υπηρέτης στό Ν)μείο Σπάρτης μέ πίστη και διφοσούση, μέ εύσυνεδρίας και κύταπάρηση σκορπώντας τίς ευργεσίες του στούς πάσχοντας συνανθρώπους του.

Μεγάλο στοιχείο τῶν φιλανθρωπικῶν αισθημάτων του ήτο τό γεγονός, διότι σέ μια έποχη πού ή φυματίωση θέριζε τούς άνθρωπους δό ΝΙΚΟΣ από τό νεκρό έργαστρο τής μικροδιοίλογίας έφυγε και ήρθε κοντά στόν άνθρωπο. "Έγινε πνευματόργος γιά νά προσφέρει θετικά τή θοήδεια του στούς άρρωστους συνανθρώπους.

Κι' ένα μπορούσε νά δημιουργήσει μεγάλη περιουσία από τό έπάγγελμά του, άπό άγρια πρόσετο τόν πάσχοντας άνθρωπο δέν έκανε τίποτε. 'Απ' δύα τά χωρία τής Βορειοδημότικης περιοχής έτρεξαν άνθρωποι εύρεγεντηθέντες γιά νά δώσουν στό γιατρό τους τόν τελευταίο άπογκριτισμό.

"Εκ μέρους του Ιατρικού Συλλόγου τόν νεκρό άπογκριτης δό Πρόεδρος καί τού ιατρού κ. Γεώργιος Μηταράκης.

Τόν έπικηδειο θά δημοσιεύσουμε στό άλλο φίλο.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΑΤΣΟΣ

Στίς 29 Αύγουστου οι Καστονιάτες συνέδευσαν ώς τήν τελευτά του κατοικία τόν άρχικα συμπατριώτη μας Ηλία Γεωργάτσου, δό άποιος έγνωστης περιοχής του οικογένειας τους.

"Όλοι: Θά θυμούμαστε τόν Μπάρπα-Λιά πού είχε γίνει πρό τοπο έργατικότητας. Παρά τήν προχωρημένη ήλικια του ή δυναμικότητά του σ' απόδοση έργασίας ήταν άστρηριτη. Αποτελούσε τό μεγαλύτερο έργατικό δυναμικό του χωριού μας. Χαρακτηριστικά ήταν οι δύλιοι: Εξειδουσαν γιά τίς δουλειές, δι μπάρπα Λιάς είχε μαζεύσει: ήδη μισό πλεύρα π.χ. έλιξες. "Ήταν πράγματα: θαυμαστός γιά τήν έργατικότητά του, τήν τιμιότητά του, τήν ειλικρίνειά του, τήν υποδειγματική τάξη του σ' δύλιο.

"Η γνώμη του ήταν σεβαστή απ' δύλιος, γι' αύτο πολλές φορές συνεβίβαζε τούς συνανθρώπους του στίς μικροδιοίλογές του. Οι πατριώτες του πάντοτε τόν τιμούσαν μέ τήν ψήφο τους στίς Κοινοτικές έκλιψες έκλιψε τόν Κοινοτικό Σύμβουλο. Ζωντανή θά παραμένει ή μνήμη του. 'Ελαφρό δέ είναι: τό χρώμα τούς χωριών του πού τόν σκέπασε.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Τά θαύματα τούς Αγίου Χαραλάμπους

Τού Ιερέως Δημ. Μιχαλόχρηστα

"Ο Ηλίας Ρασσιάς από τό Παρδάλι ήργαζετο κοντά στόν δρόλιφό του στήν Πάτρα. Τό έτος 1923-24 προσεβλήθη από εύλογια. 'Αντι νά θεραπευθή κάποιου δύλιο, ήλθε στό Παρδάλι κιντά στή γυναικά του τά τέσσερα παιδιά και τήν πεθερά του πού έμεναν σ' ένα χαμηλό σπιτάκι στό χώρο τής σημερινής πλατείας του χωριού. 'Από τήν μεταδοτικήν δισθένειαν τής εύλογιας προσεβλήθησαν δλα τά αποματήσαν τής οίκογενείας του, τά δποια ένα κατόπιν τού διλούσια πέθαναν.

Μερικές γυναικες καθισμένες στό πετρόσκαλο της καλύβας της κυρά-Βασίλως στό δουνό όχουσαν μέ έντεταμένη προσοχή και φόρο τά λόγια της γριάς, που μίλουσε για τις «συνεπαρτικές».

Στόι τούχο της καλύβας άπο ένα παλούκι: υφεμασμένο ένα φανάρι: φώτιζε φαμπά τα πρόσωπα των γυναικών και ήδιαίτερα της μαυροφορεμένης γερόντισσας πού τους μίλουσε μέ πιστικότητα. «Πού λέτε για νά δει κανείς τις φιλομάνες» πρέπει νά είναι έλαχριστικωτος». Τά λόγια της έξασκουσαν μιά παράξενη υποδολή, και γοητεία, ένα βαθύ δέος σε κείνες τις άπλοικες γυναικες, που τήν άκουγαν.

Μιλούσε μέ σιγουριά για τούτα τά δύνειροπλάσματα και ξωτικά του πέρα κόσμου τις Δάμιες, τις άνεράδες σάν νά τις είχε πολλές φορές συναντήσει: και κουβεντιάσει μαζύ τους. «Κείνη τή χρονιά, θυμάμαι, τούς έλεγε, στήν γνάλα του καλοκαιριού καθώς καθύμασταν κατακείμερα στήν σκιά μιας γέρικης άγκοριτσᾶς στό άλων, που ήταν στό καταρράχι: του κυρ Γιάννη άκουμε άπο μακριά μιά δουνή κι' αντάρα. 'Ανάμεσα στή δουνή ξεχωρίζων οι γρύποι: άπο τούμπανα. Γυρίσαμε στό μέρος της δουνής και τί νά δουμε! "Ενα σιφουνικό σήκωνε στόν άέρα τόν άμμο άπο τό μεγάλο ποτάμι: τόν «Νήρι» και προχωρούσε κατά τή δική μας τή μεριά. Τό σιφουνικό αύτό δέν άφηνε τίποτα. Ούλα τά σήκωνες άψηλά. Τίς σκουλίδες άπο τά άραποσίτια, πού είχαμε κάψει: στό χωράφι τις σήκωνες άψηλά. 'Άλλοι μόνο άνθρωποι ταν κανένας άνθρωπος μπροστά τους. Θά τόν λάθωναν. 'Έγω είχα λάβει: τά μέτρο μου. Πήρα όπ' τό σκυκούλι: ένα κεφάλι σκόρδο και μοίρασα στόν καθένα άπο μιά σκελίδα, γιατί τή μυρουδιά του σκόρδου «οι γλυκανένες» τήν άποφεύγουν, δπως άπο φεύγει: ή διάβολος τό λιθάνι. "Εποι κείνη τήν ήμέρα τήν γλυτώσαμε. Χάδηκαν παίρνοντας τό δρόμο κατά τό βορρά:ών...

— Κι' όν δέν έχουμε έπάνω μας σκόρδο, γιαγιά, πώς θά γλυτώσουμε άπο τίς νεράδες; — Θά πιαστείτε άπο τόν κυριό κάποιους δένδρου, ή άπο καμιά πέτρα ριζιμά, ή όν δέχετε μαυρομάνικο μαχάρι θά τό μπίξετε στή γη, και θά λέτε τόν ξορκισμό, αμέλι: γάλα, μέλι: γάλα, συνέγειν ώς δυο άπομακρυμόσιν. Τήν άκουσα νά τά λέσι, και τά λόγια της είναι διαθέσιμη άπιδραση πρό πάντων στά δυό μικρά κορίτσια πού παρακολουθούσαν μέ καταφανή άρδει τή συζήτηση. «Μιά άλλη θολά τήν ώρα πού σκαλίζουμε τά άφαποσίτια.....». — Γιά στάσου κυρά Βασίλω, τήν ένο ύπα όποια στήν κουβέντα. Δέν μπορούσα ν' άκω αύτά τά πλάσματα τήν άνθρωπης φαντασίας και νά διέπω τό άρδει ζωγραφισμένο στά πρόσωπα ίδιως των πατιδιών. — «Όλα αύτά πού άφαδισες γιά τίς «Δάμιες» τίς «Νεράδες» τά «Συνεπαρτικά» και τίς «μελωμάνες» δπως τίς λέσι είναι: καθαρά φέματα, διγαλμένα άπο τή φάντασία του λαού γιά νά φοίτουν τά μικρά παιδιά, γιά νά μη γυρίζουν μοναχά στόν δρόμους και στά γωράφια πού διατρέχουν τόσους και τόσους κινδύνους. Τίποτε όπ' άλλα αύτά δέν θάρρος γουν. «Οσο γιά τό σιφουνικό τό τούμπανα και τόν γορούς πού είδητε ή άκουστε δέν ήσαν «συνεπαρτικές», άλλα ήταν ένα και φικό φαντάρισμα, πού γίνεται, δτω ή άέρας, πού έρχεται σ' έπαρφη μέ τό άέραρος και πρό πάντων μέ τόν άμμο του ποταμού, θερμανθεί ή περθοδικά παθαίνει μιά κίνηση πρός τά πάνω και ή άέρας πού είναι γύρω κινεῖται γιά νά παταλάθει: τόν πανιό χρό. »Εποι σχηματίζεται ή στρόβιλος τού άέρα πού τόν λέτε σείς σιφουνικό, συνεπαρτικό. — Δέν έρω τί μας λέσι. Κείνο πού έρω είναι: πώς ήπαρχουν άνθρωποι: έλαχριστικωτοι πού τίς έχουν δει μέ τά ίδια τους τά μάτια....

Είδηκαν η πάθηση γά μπορέσω νά πείσω, όχι: τήν κυρά Βασίλω, ήλια τουλάχιστον τίς άλλες γυναικούλες και πρό πάντων τά πατιδιά, νά μήν πιστένουν και νά μή δίνουν σημασία σέ τέτοιες φανταστικές ιστορίες. Κόντευαν μεσάνυχτα. — Μέ συγχωρείτε, έγω σᾶς άφηνω. Πάω νά κοιμηθῶ, γιατί νύταξα μέ τά παραμύθια σου κυρά Βασίλω. «Αν θέλετε άλλαζετε κουβέντα. Πέστε γιά άλλα παραμύθια γιά διαταλάθεις και διαταλούσεις. »Αιγαντεία κινηγύγχτα σας.

Πήρα τά στρωσίδια μου άπο τή διπλανή καλύβα πού μέναμε. Κοιμόμουν έξω. «Εστρωσα στίς σανίδες πού ήσαν στό πάτωμα και ξέπλωσα. Σάν τράβηξα τό σεντόνι μέ τήν κουβέντα και σκεπάστηκα τό λαμπό και πρωτού νά κλείσω τά μάτια μου στή στιγμή, τί νά ίδω! Βλέπω τέσσερα κορίτσια πεντάμορφα, ξηρωστά τέ μένα δυό πάνω άπο τό κεφάλι: μου και δυό στά πάδια μου. »Ανοίξα τό στόρμα μου νά τόν μιλήσω νά τόν πώ τί ζητάτε ήδω τί θέλετε; άλλα μιλήσω δέν μπορούσα νά διγάλω άπο τό στόρμα μου. Δενίκαστα νά σηκωθῶ, άλλα τίποτα. Έκείνες δέν έχασαν και φέρανταν τά στρωσίδια και τά σήκωσαν. Κατάλαβα πιά πώς τό κυριό μου δέν άντησε πάνω στό πάτωμα, πάνω στή γη. Βρε σκόρουσαν στόν άέρα. Κοίταζα τά έλετα και τά πεύκα πού γχαρήλωσαν τή στιγμή πού έγω ήψωνόμουν. Επερχόταν τίς πορφές τους, έθλεπα μονάχα τόν έναστρο ούρων. Λέσι: σκέφθηκα. Λέσι νάνι: οι μελωμάνες; κείνες οι Νεράδες πού έλεγε ή γριά; «Ημουν άνικηνος ν' άντιθέρισω. Αισθηκόμουν πώς ήμουν μετέωρες. Καταλάβαινα πώς κινηματίζαν στόν άέρα άπο τήν κίνηση τών αστρων, πού περπατούσαν και αύτά μαζί μου. »Ακουσα τίς μελωμάνες νά μιλάνε. Αύτές πού μέ διαταύσαν άπο τά πόδια έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τόν φέρωμε. Έδω νά τόν φέρωμε τόν άπιστο, στά δράματα.....» Οι άλλες οι δύο, πού ήσαν πάνω άπο τό κεφάλι μου, τούς άπαντησαν. «Οχι, όχι: νά μήν τόν πετάξουμε, τόν κινηματίζη, τόν λυπόμαστα. Μόνα νά τόν διάσουμε ένα μάθημα άλλη φορά νά μή τά έλεγαν στίς άλλες δύο πού ήταν στό κεφάλι μου. «Εδω νά τό

